

Nr 71.

Av herr **Olsson** i Broberg **m. fl.**, om anslag för statsunderstödda fiskehamnar.

Under en följd av år har anslag utgått för statsunderstödda fiskehamnar. För budgetåret 1928/1929 har för ändamålet anvisats 250,000 kronor.

Jämväl i årets statsverksproposition har anslag begärts för dylika fiskehamnar. Härvid har emellertid Kungl. Maj:t föreslagit beloppet begränsat till 200,000 kronor.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade i sin i ärendet gjorda framställning föreslagit ett belopp av 300,000 kronor.

Enligt vår mening är detta det minsta belopp, som bör ifrågakomma.

Det torde böra erinras därom, att allenast inom Göteborgs och Bohus län sedan år 1925 förelågo planer till förbättring av ett stort antal smärre fiskehamnar till en beräknad kostnad av omkring 2,500,000 kronor och att liknande planer från rikets övriga delar framlagts till i det närmaste samma belopp.

Därest icke väntetiden för det stora flertalet av ifrågavarande hamnföretag skall bli orimligt lång, är tydligt, att det av Kungl. Maj:t nu föreslagna anslagsbeloppet måste avsevärt ökas. Och enligt vårt förmenande föreligga berättigade krav, att väntetiden icke oskäligt utsträcker.

För en stor del av de smärre fiskehamnarna är nämligen behovet av förbättring trängande. Fiskefartygens storlek och djupgående ha under de senaste årtiondena väsentligt ökats och antalet fiskefartyg har betydligt växt. Hamnförhållandena däremot ha, ehuru redan förut ofta otillfredsställande, under tiden blivit i huvudsak oförändrade, ibland genom uppgrundning rent av försämrade. Dessa omständigheter liksom det förhållande, att många mindre fiskehamnar äro otillräckligt skyddade, bereda våra havsfiskare betydande svårigheter.

Fiskarens intresse i frågan torde för övrigt klart framgå av deras ansträngningar att trots det ekonomiska trångmål, vari de som regel befinna sig, själva tillskjuta de medel, som erfordras för statsbidrags erhållande.

Vi vilja ock framhålla, att det här i allmänhet icke gäller stora dyrbara anläggningar utan oftast förbättringar av befintliga småhamnar, där med några tiotusental kronor kan åstadkommas mycket gagnande resultat. Det

är icke kostnaden för den särskilda anläggningen utan de berättigade anspråkens stora antal, som medför ett stort anslagsbehov.

Med hänsyn till det behjärtansvärda ändamålet vilja vi hemställa,

att åtminstone det belopp, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för sin del funnit för närvarande erforderligt, måtte beviljas och

att riksdagen alltså måtte för statsunderstödda fiskehamnar för budgetåret 1929/1930 anvisa ett extra förslagsanslag av 300,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1929.

Oscar N. Olsson.

Cornelius Olsson.

Adolf Wallerius.
